

Arne Melchior (CD):

Den, der står på talerstolen nu, er ikke nogen entusiastisk privatiseringsforkæmper, således som jeg forstod at den forrige ordfører udgav sig for at være og derfor selvfølgelig også er. Og jeg forstod også på hr. Helge Adam Møller, at privatisering er en mærkesag for Det Konservative Folkeparti.

I CD ser vi ganske afslappet og pragmatisk på dette slagordsudtryk. Vi vender os imod at tro, at noget, der drives i offentligt regi, drives dårligt, og vi har en række gode eksempler, en lang række lykkelige eksempler på, at foretagender både i produktions- og servicesektoren i offentligt regi drives særdeles godt.

Vi kan ikke have kvababelse over, at Statens Biltilsyn varetages af et antal mennesker, som, hvis det blev privatiseret, som der jo har været planer fremme om, ville være de samme mennesker til at udføre det samme arbejde for den samme løn, hvorved den eneste ændring ville være, at der i statistikken over offentligt ansatte ville være nogle hundrede færre og til gengæld nogle flere, tilsvarende mange altså, ansat i den private sektor. Det er det eneste, man opnår, og det er der ikke vundet noget ved for noget menneske og heller ikke for samfundet.

Jeg skal også henvise til en anden aktuel sag: Postgiro. Jeg besøgte for nogle år siden banklandet Schweiz og lagde mærke til, at postgiroen i statsligt regi dér førte sig enormt frem med en meget stor reklamekampagne. Og de har også, ligesom postgiroen i mange andre lande og for øvrigt også Danmark, en meget stærk position på markedet.

Jeg gik så op i en stor schweizisk bank og spurgte, hvad man i den private bankverden sagde til en sådan køren-frem fra et statsligt organs side. Og dér svarede disse bankdirektører, som var så venlige at modtage mig: Hvorfor skulle de dog ikke gøre det? Vi skærpes jo kun af konkurrence, og om konkurrencen drives fra et privat selskab eller fra et offentligt ejet selskab, gør os ingen forskel.

Derfor ser vi ikke nogen grund til kvababelse over, at visse ting, hvis de ligger godt og udføres godt, ligger i den offentlige sektor. Vi har som sagt et afslappet, pragmatisk forhold til det. Vi har medvirket til en række privatiseringer, hvor vi fandt, at det var fordelagtigt for udførelsen af de opgaver, der forelå, men vendt os imod andre, hvor vi ikke så nogen som helst an-

den fordel end altså den statistiske, jeg har nævnt.

Efter vor opfattelse drives Statens Konfektion dygtigt og samvittighedsfuldt og konkurrenceorienteret. Man er i stand til at konkurrere både indenlands og internationalt, vi opnår eksportordrer af beskyttelsesdragter i international konkurrence, altså til eksport. Derfor synes vi, at denne virksomhed udfører et ganske fint arbejde, som ikke af nogen med rimelighed kan forventes bedre udført, hvis det havde en anden form, eller hvis det havde et andet ejerforhold.

Vi er villige til, når tiden er inde, at se på en eventuel omdannelse til aktieselskab, gerne helt statsejet, men også det ser vi som sagt pragmatisk på.

Konkluderende kan jeg sige, at CD lægger sig tæt op ad, hvad ministeren sagde om det, og vi betragter sagen som uaktuel i det første par års tid. Skulle der på et senere tidspunkt komme forhandlinger i gang om en anden praktisk udformning af denne fabrik, bidrager vi gerne til sådanne overvejelser.

Jørgen Estrup (RV):

Det er jo ikke hver dag, jeg har lejlighed til at erklære mig så enig med hr. Arne Melchior, som jeg kan i denne sag, så jeg vil da gerne benytte lejligheden. Jeg kan stort set ord til andet underskrive, hvad hr. Arne Melchior sagde.

Jeg mener, at man begår en stor dumhed ved at blande ideologi for meget ind i denne sag og bør se helt anderledes pragmatisk på, hvad der tjener driften af Statens Konfektion bedst muligt. Det er det, vi faktisk gør i den kreds, som har snakket om det, og med baggrund i det arbejde, som er sat i gang. Derfor synes jeg, at det bør være det, Folketinget hæfter sig ved i den kommende tid: hvordan får vi bedst muligt Statens Konfektion ind i en fornuftig drift?

Jeg kan se af beslutningsforslaget, at for Fremskridtspartiet drejer det sig om lidt af et ideologisk flagskib; man kunne måske også kalde det en drillesag i forhold til regeringspartierne. Det har vi ikke lyst til at deltage i. Vi synes, det drejer sig om fornuftig drift af Statens Konfektion, og vi har selvfølgelig også til hensigt at overholde den del af forsvarsforliget.

Derfor kan jeg kun sige, at vi naturligvis vil stemme imod beslutningsforslaget.